

VAS-ÉS FÉM-MUNKÁS

A ROMÁNIAI VAS-, FÉM- ÉS VEGYIPARI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési ár: egy évre 100, fél évre 50 Lei

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUKAREST VI, STRADA ISVOR No. 11.

Az aninai bányák munkásságának kenyérküzdelme

Az aninai bányák munkásságának kenyérküzdelme kiemelkedik a tőke és munka állandó harcának szürke keretei között. A test és lelket ölő folytonos munka és éhség, a nyomorgó családért való folytonos aggodalom, a végső elkeseredés új harci eszközök igénybevételére kényszerítette a munkásságot. Olyan eszközök igénybevételére, amelyek csak halálra szánt emberek képesek. S a halálra szánt nagy dolog! Akkor, amikor tudjuk, hogy az életosztón mindennél szentebb és erősebb az emberi életnek folyamatában és ezt az ösztönt mégis elnyomta többszáz ember lelkiületében a testi és lelki nyomor és szenvedés. Több száz ember, nem elvakult fanatizmustól vezéreltetve, hanem öntudatos elszántsággal inkább vállalta az önkéntes halál kockázatát, mintsem a kapitalizmus jármában a lassu és szenvedés teljes biztos pusztulást.

Az új harci eszköz: éhség sztrájk munkamegtagadással. Eddig aránylag ritka esetekben alkalmazott módszer, kevés eseteket ismerünk a kenyérért való küzdelmek során. Az éhségstrájk, eddig inkább a börtönökben a politikai foglyok tiltakozásának volt kényszerű eszköze és ma már bevonult a munka és tőke harcának küzdő terére és bevonulása nem pillanatnyi meggondolatlanosság illanó szenzációja, hanem kétségbeejtő figyelmeztetés a kapitalizmus mindent eltipró és leigázó urai felé, hogy „elég volt, nem bírjuk tovább”. Ez a kiáltás 700 méter mélységből a föld gyomrából hangzott el 39 órán keresztül, amelyre az egész ország közvéleménye felfigyelt csak a bányák kapitalistáit hagyta hidegen a munkásság eme jajkiáltása, nem siettek csillapítani a fájdalmat, első dolguk volt „ellenrendszabályokról, hatósági támasz igénybevételéről” gondoskodni, mint minden esetben úgy, amint azt a kapitalisták tenni szokták.

Az aninai bányatelepek szintén a resicai művek birodalmának egyik kiegészítő részét képezi, mintegy 2000 bányamunkással és mintegy 500 csavargyári, villamos üzemi kocsigyári és központi műhely külszíni munkásokkal. Az aninai munkások hosszú évek óta kollektív szerződés mellett dolgoztak. Amint ismeretes ezek a munkások kötelező döntő bíróság alá tartoztak és így a bérkonfliktusok alkalmával sohasem rendelkezettek szabadon saját elhatározásuk. akarataik fölött, hanem a mindenkori döntőbíró saját egyéni belátására volt bízva sorsuk.

A bányatelepek rabszolgáinak bérei soha sem volt arányban a teljesített munka minőségével és mennyiségével még olyan mértékben sem, mint más természetű ipari foglalkozásban alkalmazott munkások keresete. Az 1932 évi kollektív szerződés tárgyalás folyamata alatt, a felek nem jutottak megegyezésre. A bányagazgatóság hivatkozva a gazdasági helyzet leromlottására, a fizetések leszállításához ragaszkodott. Mint mindenkor úgy ez esetben is a munkásokkal akarták a krízis által okozott terheket viseltetni, hiszen a kapitalista nyereség szerintük nem szenvedhet csorbát. A munkások nem egyezhettek bele a bércsökkenésbe és a szerzett jogok megcsorbitásába és így a meg nem egyezett pontok felett az oravicai törvényszék elnöke, mint döntő bíró hozott határozatot, amely döntő bírósági határozat a béreket közel 50%-al szállította le és eltörölte a családi pótlékot,

továbbá a tüzifakedvezményt, ami összesen mintegy 60%-os bércsökkenést eredményezett. A munkásság kereseti viszonyait és életkörülményeit nemcsak a csökkentett bérek tették elviselhetetlenné, hanem az is, hogy az igazgatóság a műszakok számát havonta 6—12-re szállította le. Az 1933—34 évi szerződés kötések alkalmával hiábavalónak bizonyult a munkásság minden törekvése, hogy a megcsufolt bérszerződésen valami javítást érjenek el, nem sikerült.

A munkásság, a most aktuálisá vált bérszerződés alkalmával 17—20%-os bércsökkenést állított fel, tehát az elvont béreknek csak egy kis részét követelte vissza és az 1932 év előtti járandóság visszaállítását kérte. Az igazgatósággal történt közvetlen tárgyalások nem vezettek eredményre. Az igazgatóság szigorúan elzárkózott minden néven nevezendő engedmény elől. A tárgyalások befejezéseként nyilatkozatot olvasott fel, melyben kijelentette, hogy szerinte a 17%-os bércsökkenés indokolatlan és komolytalan követelés. A továbbiakban kiemeli, hogy bár az utóbbi időben a bányai konjunktúra javult és így a munkások keresete is, azonban ennek ellenére az igazgatóság el áll a bércsökkentéstől és a természetbeni kedvezményt sem adhatja meg, hanem javasolja a régi szerződés változatlan megújítását.

A bányagazgatóság ezen cinikus válasza végképpen kimerítette a munkások türelmét és mintegy emberként valamennyien érezték, minden előzetes megbeszélés nélkül, hogy tenni kell valamit. Február 11-én reggel még leszálltak a tárnákban és a következő műszakváltásig dolgoztak, azonban a munkabefejeztével nem voltak hajlandók a felszínre szállni. Kijelentették, hogy nem dolgoznak tovább és nem hajlandók a tárnát elhagyni addig, amíg garanciát nem kapnak sorsuk jobbrafordulására. *Inkább mind elpusztulnak*, mintsem a cinikus kapitalisták éhség korbácsának továbbra is tűrő és szenvedő áldozatai legyenek. A bányatársulatnak első dolga volt hatósági segítségért folyamodni és csendőrséggel sziguranca ügynökökkel „a maga igazát” alátámasztani. Ez az intézkedés azonban a munkások elhatározására és szolidaritására nem birt befolyással, mert a külszíni munkások értesültek a bányák mélyén történt eseményekről, azonnal egy emberként tették le a szerszámot és vállaltak szolidaritást a harcban álló testvéreikkel.

A helyzet parancsoló hatása alatt természetesen megindultak a tárgyalások a munkások és az igazgatóság között, a hatóságok közbejöttével és 39 órai harc után kellő garanciák mellett a munkásság beszüntette a harcot és a következő napokon ismét megindult a munka és Február 16-án megkezdődtek a döntőbírói tárgyalások.

Az aninai bányamunkások ez alkalommal önmagukért éheztek és nem a kapitalizmusért. Éheztek, hogy ne keljen éhezni tovább. Milyen felemelő példája ez, a saját sorsukat és családjuk boldogulásáért hozott áldozatkészégnek. Ha minden proletár ilyen messzemenő áldozatnak csak elenyésző kis részét hozná meg — csak annyi áldozatot, hogy szervezett munkás legyen, ez esetben hamar megváltozna a világ képe!

Eredményes befejezést nyert a Haug-égyári munkások sztrájkja

A bukaresti „Haug” épületlakatosárugyár tulajdonosa 10 százalékos bércsökkenést akart eszközölni munkásaitól és tanulóitól. Az amúgy is silány bérekre való tekintettel, a munkások határozatban kimondták, hogy e törekvessel szemben ellenállnak.

A munkabérek megvédéséért irányult akciót a munkások, a szervezetbe való belépéssel támasztották alá.

A munkások szervezkedési tevékenységük befejeztével, értesítették az illetékes fórumokat a felmerült konfliktusról és kérelmezték a törvény szerint előírt tárgyalások kitűzésének időpontját. Azonban ezek a tárgyalások eredménytelenül zárultak le, minek következtében január 28-án a munkások sztrájkba léptek. Érdekelve volt a sztrájkban 53 munkás és 25 tanuló. A sztrájk február 8-ig tartott, amikor a munkaadóval történt közvetlen tárgyalások folyamán megállapodás létesült, melynek pontjait a felek jegyzőkönyvben foglalták. A jegyzőkönyv, amint ismeretes, a törvény rendelkezései értelmében, kollektív szerződést jelent, és tartalmazza a következőket:

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétel 1935 február 8-án, mely szerint a „Haug” bukaresti épületlakatosárugyár képviselőjében megjelent N. Costis mérnök és a munkásokat képviselő Petrescu Mihály, Szántó Izsák és Stefan Dumitru delegátusok valamint a Romániai Vas, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetségét képviselő N. Munteanu, összeült felek között, — hogy az 1935 Január hó 28-án kitört munkakonfliktust elrendezzék — következő megegyezés jött létre:

1. Február 11-én reggel 8 órakor az összes sztrájkoló munkások munkába állanak.
2. A munkabérek minden változtatás nélkül továbbra érvényben maradnak.
3. A fizetéses szabadságot a munkaadó minden munkásnak folyósítja a szolgálati évek figyelembevételével és a munkaszerződés törvényének 49. cikke rendelkezései szerint.
4. A folyó évre járó fizetett pihenőszabadság folyósítását a munkaadó csoportonként eszközölni 1935 február 15-től kezdődőleg Augusztus 15-ig.
5. Betegség esetén a munkások az első 7 napra járó fizetésüket kapják, a munkaszerződésekről szóló törvény 60-ik cikke rendelkezései szerint.
6. A napi órán túl megdolgozott túlórák után a munkaadó 25 százalék túlóradíjat fizet.
7. A sztrájk esetéből kifolyólag sem a munkaadó, sem ennek helyettesei, nem üldözhetik a munkást.
8. Az alkalmazott halála esetén az utódai jogosultak a munkaszerződésekről szóló törvény 77 cikkében foglalt kedvezményekre.
9. A felmondási idő mindkét félre kötelező amint a munkaszerződésekről szóló törvény 80-ik cikke rendelkezik.
10. Jelen megállapodás 6 hónapi időtartamra érvényes, 1935 Augusztus 30-ig.

A bukaresti vasipari üzemekben ez az első érvényben levő kollektív szerződés. Ez alkalommal is bebizonyosodást nyert az a megállapított elv, hogy a munkásság harcainak si-

kere mindig a szolidaritástól és a testvéri összefogástól függ.

Ott ahol a szolidaritás szelleme gyökeret ver, hiába valónak bizonyul a munkaadónak bármilyen cselszövése és hiába valónak bizonyulnak a rendőrség cinikus terror cselekedetei, de hiába való az a sok jóakaratu támogatás, amit a másik oldalon megadnak.

Az aradi vasmunkások helyzete

A világháború előtt, de közvetlen a háború utáni következő néhány év folyamán, Arad a vasipar szempontjából, valamint a vasmunkás szervezeti mozgalom szemszögéből itélve fontos szerepet játszott. A szakszervezeti mozgalom erején át a munkástömegek aránylag türethető életstandardot tudtak a maguk részére kiküzdni és megtartani. Az aradi munkabér viszonyok valamikor az élén álltak és a munkáság nehéz küzdelmeket vívott jogainak kiküzdéséért. Sajnos azonban, jöttek más idők. Ezen más idők légkörében a munkáság gazdasági és szociális érdekeit nem ismerő álpróféták vették kezükbe az irányító szerepet, de a munkáság nem jutott révbe. Oda jutott, ahova legkevésbé akart jutni; a nyomorúság legfelsőbb fokához.

Az aradi munkáság helyzetének tökéletes tükörképét alábbi sorokban szemléltetjük:

Aradon a tömeg annyira demoralizált, hogy fél még egy gyűlésre is elmenni. Nem hiszik, hogy van még egy város Romániában, ahol tapasztalhatnánk hasonlót, mint Aradon, annak dacára, hogy egy ipari centrum.

A nagytökés elmegy a munkás-gyűlésre. Az „Astra” gyár igazgatója Emanuel Sapira és uszályhordozója Popovici főmérnök elment meghallgatni, mit akarnak a munkások.

Aradon az összes üzemekben a kizsákmányolás a tetőfokát érte; nyugodtan reá mondhatjuk, hogy ázsiai állapotokat élünk, mert az alábbi közöltekből látjuk majd, hogy Aradon létminimum alatti éhbérért dolgoznak a tömegek.

A munkabérek terén a kis üzemek is az „Astrá”-hoz igazodnak. Az „Astra” gyári bérek a következők: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14; 15; 16 lei óránként. A munkáság zöme, vagyis 70 százaléka 5—9-ig van díjazva, 22—25 százaléka 9—14-ig és végül a jobb öreg szakmunkások 14—16 lei-ig. A 16 lejes béreket csak a csoportvezetők kapják, úgy hogy az utóbbi 5 százaléknak felel meg, a 2300 munkáslétszámból érte, mert a jelen pillanatban ennyi az „Astrá”-ban a létszám.

Az átlagos ugynevezett akkord százalék 15—28 lej között ingadozik. A gyárban csak 4 éve van ilyen kevés akkord százalék, ami bizonyítja, hogy a munkáság gyenge, mert 1930-ban 80—95 százalékos akkordszázalékok voltak.

Az „Astra” üzemből az akkord-rendszernek csak a neve van, mert a munkás az akkord-márkát sohasem láthatja; erről a művezetők gondoskodnak. Egyébként érdemes megemlíteni, hogy a művezetők évente 200 400.000 lei értékű márkákat adnak vissza az igazgatóságnak, amit nem számoltak el.

Itt a magasabb bérek csak a szerszám műhelyben tapasztalhatók, ahol mégis régebbi szakmunkások dolgoznak. Egyébként szakmára való tekintet nélkül a bérek osztályozása egyforma, nincs kivétel esztergályos, vagy lakatos között.

Bővebben részletezzük egy párját ritkító gyalázatos rendszert, ami a fizetésekre vonatkozik. A munkahét újabbán 2 év óta k. b. hétfőn kezdődik. Szóval hétfőtől szombatig 6 napra, szombaton volna esedékes a bérfizetés. Azonban a gyáros még 2 napig gyümölcsözteti a tömegek pénzét és nem fizet, csak kedden, 8-ik nap este. Kedden azonban a munkás nem kapja meg a teljes összeget, mert a gyár biztosítja magát. Akinek kisebb adóssága van: adó, tüzifa, cipő, (büntetés, ami gyakori), csak a heti fizetés 60 százalékát kapja, 40 százalék ben marad. Aki nem tartozik, annak 80 százalékot adnak és 20 százalék benn marad a gyárban, amit minden hónapban egyszer elszámolnak és a kifizetésnél jóformán semmit sem kap, mert az adósság mellett betegség, adó, investációs kölcsön címén levonják. Vannak több családos munkások, akik 250—270 lejtel mennek haza, ha 48 órájuk van egy héten.

A gyárvezetőség formálisan a munkásokra preszionálta az állami investációs kölcsönt, amire havonta 230 lej levonnak. Mindenkit a műhelyirodába rendelték és azt mondták írjon alá egy nyilatkozatot, hogy vásárol 880 lejért egy papírt.

A tulórákra százalék nem jár már 4 éve, a betegség esetén járó egy heti fizetést kifizetik, azonban a pikéző-szabadság ismeretlen itt. Ugyanis, ha letelik

A bukaresti „Haug” épületlakatosáru gyár munkásai megindulva a szervezkedés útján, haladniuk kell ezen az úton, mert a szervezkedéstől, a szervezetbe való állandóságtól és a szocialista osztályharcos szellem kialakításától függ a jövőben is a munkabérek és munkafeltételek gyökeres megváltoztatása.

a munkásnak a 11 hónapja a gyárban, felmondanak neki, így maga után vonja az eltávoztást, hogy meg legyen szakítva az igényjogosultsága. Egy hét elteltével újra felveszik, mint új munkást, persze kevesebb órábérrel.

A hajcsárok a legbrutálisabb eszközökkel dolgoznak itt. Ha a legcsekélyebb hibát elkövet egy ember, azonnal büntetik 50—100 lejtel és még azt is mondják, hogy „kirugom”. A rekordot itt a volt népvézerek (bolsik) vezetik, akik legaljasabb módon járnak el a munkásokkal.

Lássuk most mi volt a helyzet 1930-ban:

A bérek a következők voltak: 7, 8, 9¹⁰, 10⁵⁰, 11⁴⁰, 12²⁰, 13³⁰, 15⁷⁰, 17⁷⁰, 18¹⁰⁰, 19¹⁰⁰. A munkáság zöme, vagyis 65 százaléka 9¹⁰—13³⁰-ig volt díjazva órá-

A kapitalizmus arculata

Az angol független munkáspárt elnöke nemrég tért haza hatheti amerikai tartózkodásáról és a „New Leader”-ben a következőkben mondta el tapasztalatait:

„Ha a kapitalizmust teljes örületében és ki-méleltenségében akarod megismerni, úgy erre a mostani Amerika a legalkalmasabb. Láthatod ott az égbenyúló felhőkarcolókat, amelyek époly szépek, mint magasak, azonban helyiségeik legtöbbször üres. A felhőkarcolók árnyékában húzódik meg a nyomor, ládákból autóroncsokból, rongyokból és hasonló limlomból összetakolt bódékban...

Egyes utcákban a pompás autók hosszú sora kigyózik a nagy paloták mentén. Fényűzően öltözött férfiak és nők szállnak ki az autókból és mennek föl a drága szőnyegekkel kirakott lépcsőkön fogadóestélyre, hangversenyre stb.-re, amelynek rendezése óriási összegeket igényel. Néhány lépéssel odébb pedig másik sorfall áll: emberek, öregek, fiatalok, akik lassan, lépésben csoszognak előre, hogy egy darab inségkenyeret kapjanak...

Áthaladsz a Georg Washington-hidon, a Hudsonon, amely hid összeköti New Yorkot New Jerseyvel; csodálsz a hid művészies finom acélvonalait, oly szép a szerkezete, mint aminő egy katedrális szokott lenni és borzadva gondolsz arra, hogy az öngyilkosok szomorú útját látod magad előtt, mert volt rá eset, hogy egy nap alatt 28 olyan ember ugrott le a hidról, akik az étellel már nem bírtak tovább küzdeni. Ha áttérsz a hidon, azt tapasztalod, hogy eljöttél egyik városból a másikba és itt ugyanazt a nyomorúságot, ugyanazt a szörnyű emberi hajlékokat találod, mint odaát: deszkából, rongyból, limlomból összetakolva.

Visz a vonat hosszú mezőgazdasági területeken keresztül, ahol a gabona és gyümölcs óriási mennyisége rothadásnak indul, mert a farmerek nem találják a vevőt. Ugyanakkor olvasod az újságban, hány ember küzd az éhséggel Órákhosszat utazol a déli államokban és sok kilométer hosszában látod főraktározva a gyapotot, amely szintén nem talál vevőre. Detroitban hallod, hogy sok gyermek nem járhat iskolába, mert nincs ruhája. A bányavidéken még nagyobb nyomorúsággal találkozunk. Ezek és tizekrek éhbérek mellett dolgoznak, ezek meg tizekrek pedig munka és kereset hiányában éheznek és nyomorognak. Olvasod, hogy a kávé és a gabonát ezertonnaszámra elégetik, elfűtik szén helyett...

Utazhatsz gyorsvonaton, amelyen nemcsak háló- és étkezőkocsit, olvasó- és íróhelyiséget, távbeszélőt, borbélyt, ruhavasalást, fürdőt stb. vehetsz igénybe, hanem némelyik vonaton még uszodát és bárt, sőt még táncgörlt sem kell nélkülözned. És utazás közben olvasod az újságban, hogy közel százezer husz éven aluli ifjú munka nélkül vándorol az országutakon, vagy boldog, ha élete veszé-

ként, 30 százaléka 13³⁰ 17⁷⁰-ig és végül a csoportvezetők 18⁴⁰ 19⁴⁰-ig. Az átlagos akkord-százalék volt 65—90-ig, de nem volt ritkaság egyes osztályokban a 100 százalék sem. Itt kivételt képeznek a kovácsok és alvászserelők (szegecselők); akiknél 40 százalékon alul sohasem számoltak. A tulórákra járt a túlfizetés 30—50—100 százalék. Minden mocskos munkán dolgozó munkás 6 hónaponként kapott a gyártól új munkaruhát, (festők, mozdony-szerelők, esztergályosok, kazánkovácsok stb.) A gyárban a mesterek nem voltak ilyen nagy legények, mert még hozzá voltak szokva a bizalmi rendszerhez. Az akkori munkáslétszám 2100 volt.

A munkások fizetésével szemben, nem lesz érdektelen megemlíteni, hogy a hajcsárok és tisztviselők 8000—12.000 lejtes fizetést élveznek havonta. Egytől-egyik vagyonos emberek lettek.

Kétségtelen, hogy ilyen súlyos adottságok közepette, a szakszervezetekre súlyos feladatok megoldása vár. Egy demoralizált, jogaiból kivetkötött, és a munkában agyonhajszolt tömeget kell újból öntudatra ébreszteni és beágyazni, hogy elveszített pozícióját visszanyerhesse. E komoly munkának elvégzése sok türelmet kitartást és bátorságot igényel.

lyezettetésével fölkapaszkodhatik valamilyen üres tehervonatra potyautasként.

Amerikában a munkanélküliség esetére való biztosítás még nincs bevezetve, így tehát a munkanélküliek a közületek által nyújtott csekély támogatásra és magánjótékonyosságra vannak utalva. A legtöbb városban nem léphet száz lépést anélkül, hogy valaki ne koldulna tőled egy „tizest” (10 cent).

Halottam egy nagyon szép dalt odaát Amerikában, ismert szocialista író írta és „Testvér, van-e egy tezesed?” a címe. Nagy hatással volt rám, amidőn először hallottam. Később azonban azt tapasztaltam, hogy Amerika ezt a szép dalt is üzleti szellemben forgatja ki, a revük és varieték főslágere lett és a függöny előtt egy görle-együttés, lábát magasba lendítve, éneklő most ezt a dalt, amely eredetileg a nyomorgók panaszszava volt, egész Amerika táncol az alamizsnadal ritmusa.

Ez az amerikai kapitalizmus igazi arculata”.

Nem volna teljes az amerikai viszonyok vizsgálása, ha nem egészen ki azzal a tény-megállapítással, hogy az amerikai szakszervezeti mozgalom csak most van kifejlődőben, miérett is az amerikai munkások eddig nagyobb mértékben voltak kiszolgáltatva a kapitalizmus önkényének, mint azok az európai munkások, akik erős szakszervezettel rendelkeznek. De bármiképpen legyen is, amerikai helyzet tanulságul kell, hogy szolgáljon minden ország munkásága számára, mert a kapitalizmus arculata és természetrajza mindenütt egy és ugyanaz, csak a formák változók, melyben időnként megmutatkozik.

A világ nyomorúságáról. A Népszövétség védnöksége alatt Genfben működő „világnomoruság ellen küzdő bizottság” nem régen adta ki jelentését az elmúlt évről. Ez a jelentés beszámol arról, hogy a múlt esztendőben 2.400.000 ember halt a földön éhen és 1.200.000 ember követett el öngyilkosságot az éhhaláltól való félelmében. Amikor olvassa az ember ezeket a borzasztó számokat, első pillanatra úgy rémlik fel a szeméi előtt: sok az eszkimó, kevés a foka. A helyzet azonban nem ez! A jelentés beszámol arról is, hogy ugyancsak az elmúlt évben olyan élelmiszer tömegeket semisítettek meg, amelyeknek kishányada elegendő lett volna az elpusztult emberek megmentésére. Nevezetesen megsemmisítettek 586.000 vasuti kocsiakomány gabonát, 144.000 vasuti kocsit rizst, 276.000 zsák kávé, 2.560.000 kg. cukrot, 250.000 mázsa huskonzervet, 1 és fél millió mázsa friss húst, mert forgalomba hozataluk esetén lenyomták volna a nemzetközi árszínvonalat. A népszövétség, ime kénytelen megállapítani, hogy a kapitalizmus érdeke ellenkezik az emberiség érdekeivel. Ebből következik, hogy nem a szocializmus jutott csödbe, amint azt mostanában hirdetik, hanem a kapitalizmus. Az osztálytadatos munkásmozgalom az egész emberiség érdekében ezeket az ellentéteket akarja megszüntetni a földön.

Az állami vasipari üzemek és bányák munkásainak mozgalmá

Az állami vasipari üzemek és bányák munkásainak érvényben levő kollektív szerződése ez év Március 31-én jár le.

Az új kollektív szerződés megkötésére irányuló tárgyalások szempontjából, a vajdahunyadi vasipari üzemekben dolgozó munkások szakszervezete Február hó 1-én nagyarányú gyűlést hívott össze, amelyen részt vett Gärbovean Simon szaktárs is a zsilvölgyi kerület titkára. A gyűlésen Lăscău Nicolae szaktárs elnökölt, aki megnyitó beszédében üdvözli a nagyszámú munkás résztvevőket. Ismerteti továbbá a nagybányai üzemek munkásságának az új kollektív szerződés iránt megformulált követeléseit.

Gärbovean szaktárs kerületi titkár az állami vasipari üzemekben dolgozó munkások munkabéreit és munkafeltételeit ismerteti bő részletességgel.

Annak a nehéz helyzetnek nyomán, amelyben ezek a munkások kényszerülve vannak, a Vajdahunyadi vasmunkások szakszervezete memorandumot dolgozott ki, amelynek értelmében a régi szerződés különböző pontjainak alábbi módosítását követelte:

1. A cső és mechanikai alkatrészeket feldolgozó daruosztályban a napi 8 órai munkaidő 6 órára szállíttassék le, mert az ott keletkező gázok erősen megáztatják a munkás szervezetét és a 8 órai munkaidő elviselhetetlennek bizonyult.

2. Indítson meg az igazgatóság egy munkáslakás-építő akciót, és e program gyakorlati keresztülviteléig folyosítson a munkásoknak családtagjaik száma arányában egy havi 100—200—300 lej lakbérpótléko.

3. Az üzem birtokában levő szántóföldeket és kerteket használat céljából bocsássák díjtalanul és azon munkások rendelkezésére, akik ezeket megművelni óhajtják

4. A munkások előléptetését minden év Aprilis havában eszközöljék.

5. Új munkások alkalmazása esetén, elsősorban tekintetbe jöjjenek az illető üzem munkásainak fiai.

6. Nyugdíjazás esetén, a munkás mindig munkába marad, amíg a nyugdíjazási végzést kézhez kapja.

7. Az üzem szolgálatába belépett munkás a törvény rendelkezései szerint 8 nap elteltével végleges munkásnak tekintessen és mindazokra, akik ezen időhatárt meghaladták, megszűnjön az ideiglenes szolgálati rendszer.

8. Azok a felvigyázók, akik ünnepnapokon szolgálatot teljesítenek, ezen időre 50 százalékos túlorapótlékban részesüljenek.

9. Az évközben elbocsátott, vagy nyugdíjazott munkások, valamint a katonai szolgálatra behívott munkások a megillető fizetési szabadságban részesüljenek.

10. Az igazgatóság a munkás fizetésének egy negyed részével egyenlő előleget folyosítson a munkásoknak minden hónap végén.

11. A munkabérek az illető osztályok mesterei fizessék ki.

12. Az összes munkáskategóriákra vonatkozó jelen munkabérek 35 százalékkal emeltessenek fel.

13. Az igazgatóság folyosítson leszállított áron élelmiszereket a munkásoknak, és a liszt árát kg-onként 5 lejben állapítsák meg.

14. A családi pótlék minden családtag után 7 lej.

15. Az akkordban dolgozó munkásoknak állapítsák meg egy középórabér.

16. A Vajdahunyadi üzemben dolgozó Ghelari munkások részére az alpbér megállapítandó.

17. A kocsismunkások órarendjét megállapítani.

A gyűlés egyhangulag elfogadja a fenti pontokat és meghatalmazza Munteanu Nicolae, Gärboveanu Simon, Epftimiu Gherman, Lăscău Nicolae, Alic. Iosif és Stanca Ioan szaktársakat, hogy az új kollektív szerződés megkötésére irányuló tárgyalásokon a munkástömegeket képviseljék.

Gärbovean szaktárs harcra és szervezkedésre hívja fel a munkástömegeket: A gyűlés lelkes hangulatban ért véget.

CSOPORTKÖZGYŰLÉSEK

RESIȚA.

A Resicai vasas helyicsoport vasárnap, Február 10-én tartotta meg évi közgyűlését. Dél előtt 9 órakor a munkásotthon terme zsufolásig megtelt, mintegy 3000 szervezett munkás résztvevővel. A közgyűlés az „Internacionale” munkásdal énekével nyílt meg, melyet a dalárda adott elő.

Bernau szaktárs elnökölt a közgyűlésen, aki üdvözölve a megjelent nagyszámú szaktársakat, felkéri a közgyűlést, hogy az elhalt szaktársak kegyeletének megemlékezéséért egy pernyi felállással adozon. A megnyitó beszéd befejeztével ismerteti a napirendi pontokat.

Stoicovici szaktárs a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét olvassa fel, amelyet tudomásul vesznek, aztán rátér az elmúlt év vezetőségi jelentőségének ismertetésére.

A jelentéshez hozzászólnak Brodnyánszky, Strama és más szaktársak, majd szavazás alá téve a közgyűlés tudomásul veszi és a vezetőségnek a felmentményt megadja. Korelnöknek Strama I. szaktársra választják meg, aki köszönetet mondva a neki kölcsönzött bizalomért, felkéri a kandidáló bizottságot, jelentésének megtételére.

A kandidáló bizottság nevében Ferenschütz szaktárs terjeszti elő az új vezetőség listáját, melynek alapján a közgyűlés az új vezetőségben a következő szaktársakat választja meg:

Elnök Klein Ferenc, alelnök Bernau Péter, titkár Stoicovici Ioan, Langhardt Ioan, Hollschwandler Ferenc, pénztárosok: Hübler Heinrich, Zanzinger Ferenc, Herko Ferenc, ellenőrök: Stemle Ferenc, Stieger Ferenc, Danek Ferenc, Kesztner Ferenc, vezetőségi tagok: Rohm Péter, Lindner Károly, Spindler István, Faragó Károly, Kratochwill Rudolf, Tambor Igánc, Konrád Péter, Gernács Béla, Brodnyánszky Béla, Popeti Ioan, Hollschwandler Károly, Krautwurst József, Schlugowitz János, Skurka Béla, Fantin Ernő, Hollschwandler Agoston, könyvtárosok: Moisko Fülöp, Uros Mihály, Maxan Ferenc, Svoboda Ferenc, Konobloch Hugó, pótpénztárosok: Blázs Mátyás, Grudorát Ioan, Blum Heinrich, Spindler Károly. Jegyzők: Schmidt Ferenc, Logoian Alex., Todor Constantin, Fekete János, Focht Gyula. A vezetőség nevében a megválasztott új elnök, Klein szaktárs köszönetet mond, és a tagok összességének támogatását kéri ahhoz, hogy az új vezetőség betölthesse hivatását.

A Szövetség részéről Muntean szaktárs, szövetségi titkár, vett rész a közgyűlésen, aki beszédének keretében ismertette a Romániai munkásosztály gazdasági és szociálpolitikai helyzetét. Rámutatott továbbá a szervezkedés fontosságára a jóllétért való küzdelemben.

A kérdések és indítványok során, több szaktárs szállal fel, akik a sportügyeket és a társadalom biztosító kérdéseket tárgyalták.

A napirendi pontok kimerítése után, a közgyűlést a dalárda éneke zárta be.

Bukarest

A Bukaresti Vasas Helyicsoport közgyűlése január 27-én volt megtartva a Str. Izvor 37 szám alatt levő Casa Poporului helyiségében. Dél előtt 10 órakor Muntean szaktárs megnyitja a közgyűlést, megemlíti az elmúlt év szakszervezeti eseményeit és felhívja a vasmunkás helyicsoport tagjait, hogy ne kiméjjék az áldozathozatalt és a munkát az irányban, hogy a fővárosban egy biztos alapokon nyugvó vasas helyicsoportot és mozgalmat teremtsünk meg.

A Resicai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Helyicsoportjának 1934 évi zárszámadása

BEVÉTEL		KÖZPONT		KIADÁS	
Drb.	MEGNEVEZÉS	LEI	MEGNEVEZÉS	LEI	
166	Beíratási díj I. oszt. à 10 Lei	1660.—	Munkánélküli segély	155400.—	
253	" " II. " à 5 "	1265.—	Betegsegély	138563.—	
282	" " III. " à 5 "	1410.—	Sztrájksegély	233568.—	
704	Tagkönyvdíj à 10 Lei	7040.—	Rendkívüli sztrájksegély	12844.—	
57355	Hevíjárulé I. oszt. à 16 Lei	917680.—	Rendszabályozási segély	45360.—	
25631	" II. " à 1 "	307572.—	Temetkezési segély	71000.—	
11553	" III. " à 8 "	92424.—	Utaz- és tartózkodási segély	1460.—	
6599	" " à 5 "	32830.—	Rendkívüli segély	1600.—	
1473	Nyugdíjas tem. jár. à 10 "	14280.—	Járulékonként 6 bani (94539 jár.)	5672,34	
94539	Temetkezési járulé à 1 "	94539.—	20 százalék csoportilleték	263535,20	
			Kezelési költség	37800.—	
			Munkaidővesztés megtérítés	1444.—	
			Nyomatványok	1285.—	
			Készpénz a központnak	501168,46	
	Összesen	1470700.—	Összesen	1470700.—	

BEVÉTEL		CSOPORT		KIADÁS	
MEGNEVEZÉS	LEI	MEGNEVEZÉS	LEI		
20 százalék csoportilleték	263535,20	Kezelési költség	19210.—		
Titkári hozzájárulás a Szövetségtől	37800.—	Dalárdának támogatás	22500.—		
Kétlejes otthonjárulé (94539 jár.)	189078.—	Sportosztálynak támogatás	9250.—		
Özv. és árvaalap betét utáni kamat	6473.—	Könyvtári kibővítés	6500.—		
Gyűjtések sztrájkolók részére	95412.—	57 darab otthon-részvény vásárlás à 200 lei	11400.—		
Utánvételezés turista részv. (20 drb)	2000.—	Munkás-otthon építkezésre, járulékonként 2 lei (94539 jár.)	189078.—		
Lakbér (Munkás-otthon) vendéglő	33750.—	10% csoport-jövedelem építkezésre	26353,52		
Lakbér (Munkás-otthon) vend. terem	4900.—	Anyagraktár munkás-otthon részére	14400.—		
Készpénzmaradvány 1933 évről	25630,73	10% a helyi szaktanácsnak	26353,52		
Munkás-otthon készpénzmaradvány 1933 év (Rest.)	37902.—	Propaganda-költségek	11817,38		
		25 bani tagonként és havonta a kerületi szaktanácsnak	5252,15		
		Lakbér	54350.—		
		Ozvegy és árvaalap utáni kamat	6473.—		
		Kiküldetésék	23794.—		
		Munkaidővesztés megtérítés	7030.—		
		Temetkezési segély	900.—		
		Kölcsön-jegyzés	4400.—		
		Sakkörnek támogatás	1500.—		
		Butorbeszerzés	8646.—		
		Iktatókönyvek	3760.—		
		Redkívüli segély (élelmezés) sztrájk Adomány turistáknak	128251.—		
		Adomány munkás-otthon építkezésre (Fir. de jos)	1600.—		
		Tűzelleni biztosítás (Dalárda felsz.) (Munkás-otthon)	1000.—		
		Restaurant	1353.—		
		Postaköltségek	1100.—		
		Különböző kiadások nyugták szerint	3107.—		
		Világítás Munkás-otthon (Restaur.)	4165,13		
		Adó Munkás-otthon (Restaurant)	7566.—		
		Munkás-otthon karbantartás (Rest.)	11590.—		
		Készpénzegyenleg Munk.-otth. Rest.	1201.—		
		Készpénzegyenleg Csoport	54185.—		
	Összesen	695580,98	Összesen	695580,98	

Resița, 1934 december 31.

Csoportelnök:
Rhom Péter

Ellenőrök:
Stemle Franz
Stuges Franz
Danick Franz

Pénztáros:
Hübler Heinrich

Molleschwandner Karl

Rózsa szaktárs az évi pénztári jelentést terjeszti elő. A jelentésből kiviláglik, hogy az elmúlt évben a csoport 59.673 lei 48 banit vételezett be. A szövetségnek 25.989 lei 24 banit folyósított és kifizetett sztrájksegélyre 22.000 lejt. Kitűnik a pénztári jelentésből továbbá az, hogy a csoport anyagi erejéhez mérten a nemzetközi szolidaritás érzésének is kifejezést adott. A német emigránsok részére 1700 lejt, az ausztriai emigránsok részére 5043 lejt folyósított.

Több olyan szaktárs segélyezésére, akik habár szervezettek, de jogosulatlanok a szövetség alapszabályaiban előírt segélyekre, a csoport 1900 lei rendkívüli segélyt nyújtott.

Az ellenőri jelentést Rosenwald Manea elvtársnő terjesztette elő és jelenti, hogy a sűrűn végzett ellenőrzés alkalmával a pénztár ügykezelését mindig a legteljesebb rendben találták.

Rusu szaktárs az erkölcsi jelentést teszi meg. Rámutat a csoport vezetésének törekvésére amit a főváros vasmunkásainak megszervezése terén igyekezett elérni. Ha a szervezkedés irányában — különböző okok és elsősorban a gazdasági válság miatt — nagy eredményeket nem tudunk elérni, sikerült mégis a vasas szakszervezet alapjait konszolidálni és a szakszervezet keretében elhelyezkedett tagok állandóságát biztosítani.

Az előadó foglalkozik azután a Schmidt reszelőgyárban kimondott sztrájk mozzanataival, valamint a „Haug“-gyári vasmunkások folyó harcával, amely a bérleszállítás elleni törekvés megakadályozása miatt indult meg.

A jelentéshez több szaktárs szólal fel, majd szavazás alá bocsátva a közgyűlés elfogadja.

A kandidáló bizottság munkálatainak befejeztével megteszi jelentését, melynek alapján a vezetésbe a következő szaktársak választották meg: Elnök Muntean Nicolae, alelnök Dumitru Gheorghiu, titkár Rusu Simion, pénztárnok Rózsa Áron, ellenőrök Rosenwald Manea, Bocia Carol és Grün Wilhelm, vezetőségi tagok Lichtnauer Ioan, Lázárescu Dumitru Gúrtler Arthur, Popa Ioan és Grigorie Marin, póttagok: Creciun Petre, Gruiá Nicolae és Nedbal Francisc.

A kérdések és indítványok során elhangzott több felszólalás után, Muntean szaktárs a tagok összességének támogatását hangsúlyozza, hogy az új vezetés termékeny működést fejlessen ki és a közgyűlés tanácskozásait berekeszti.

Nadrág

Január 27-én tartotta meg a nadrági vasas helyi csoport évi közgyűlését. A helyicsoport vezetősége előterjesztette évi jelentését, majd a közgyűlés tagjai a munkások gazdasági és szociális kérdéseit teszi vita tárgyává. A csoport újonnan megválasztott vezetőségi tagjai a következők:

Elnök, Melter Ferenc; alelnökök; Plecei Tivadar, Schmidt Adolf; jegyzők; Kutscherák Adolf, Rákóczi Imre; pénztárnokok: Tauber János, Balázs Venczel, könyvtárnokok Biris János Kraucsek József; ellenőrök: Suciú Péter, Dumitriu G., Goldschmidt Albert, vezetőségi tagok: Munteanu Simion, Lupu Gheorghe, Stanconi Carol, Orsari Gustav, Melter, Paul; póttagok: Plecei Nicolae, Weg Martin.

Kolozsvár

A kolozsvári vasas szaktársaink február 10-én tartották rendes évi közgyűlésüket a saját otthonuk kistermében.

Schneg szaktárs d. e. 10 órakor nyitotta meg a gyűlést és ismertette az elmúlt év nehézségeit, melyet elsősorban az ostromállapot és a cenzura idézett elő.

Zsidó szaktárs a pénztári, Varga szaktárs a könyvtári, Nagy szaktárs pedig az ellenőri jelentést teszi meg, mely jelentéseket a közgyűlés többek hozzájárulása után elfogadta.

Pálffy szaktárs a csoport titkára a vezetés és a szervezőbizottság erkölcsi jelentését teszi meg. Ismerteti az elmúlt évben lefolyt bérmozgalmakat, melyek kivétel nélkül eredménnyel végződtek. Jelenti, hogy az elmúlt évben nehéz és kitartó munkájuk kb. 140 új tagot szereztek a csoport részére, melyből 100 megmaradt rendes fizető tagnak. A gazdasági konjunktúra javulása foytán a munkanélküliek száma csökkent és jelenleg a csoportnak 41 munkanélkülije van. A munkanélküliek a szaktársak általi leadott összegből és a csoport pénztárából karácsonykor egy rendkívüli segélyt kaptak. Bejelenti továbbá Pálffy szaktárs, hogy a városi vízműnél és a városi villamosműnél dolgozó szaktársoknak a kollektív szerződése április elsején, a Renner bányában dolgozó szaktársoknak pedig május elsején lejár. Kéri a szaktársakat, hogy tartsanak össze, mert csak úgy lehetséges a beigért támadást visszaverni.

Rusu, Popovici, Székely, Schneg, Stan, Fodor András és Regéczy szaktársak kritikájukban kifejezést adnak véleményüknek és egyes hibákra mutatnak rá. Vita után a közgyűlés Pálffy szaktárs jelentését egyhangulag tudomásul vette és a vezetésnek a felmentvényt megadta.

Schneg szaktárs a régi vezetés nevében köszönetet mondott a szaktársoknak a támogatásért és átadta az elnökséget Krausz szaktársnak, kit a közgyűlés egyhangulag korelnöknek választott.

A szavazat szedő bizottság jelentését Kossuth szaktárs teszi meg, mely szerint az új vezetés a következő:

Schneg Ferenc elnök; Stan Vasile, Bruder Ferenc alelnökök; Zsidó József, Hilf Adám pénztárosok; Nagy János, Jurgu Hanza ellenőrök; Giurgiu Ioan, Székely János jegyzők; Ehrenwert Jenő, Abram Mihail könyvtárosok; Orbán Ferenc, Chioran Ioan, Temesi Zoltán, Knoblock Mihály, Ilescu Ioan, Urban Gustav választmányi tagok; Temesi László, Krausz József, Lenart Niculae, Polifka József, Neumann József, Varga Mihály, Téglás Jenő szervező bizottság; Regéczi István, Tóth István, Rusu Vasilie, Spatz József, Baritz Sándor otthon-bizottság; Nagy Sándor, Weisz Adolf, Takács József, Jugenar Aurel póttagok.

Schneg szaktárs az új vezetés nevében mond köszönetet és a közgyűlést d. u. 3 órakor bezárta.

A constantai vasmunkások szervezkednek

A Constanta-i vas és petroleum-munkások ráeszméltek arra, hogy egy jobb jövőt csak a szervezkedés útján érhetnek el.

Február 6-án a vasmunkások jelentékeny számban jöttek össze alakuló közgyűlésre. A közgyűlés a szakszervezetek helységében volt megtartva. A vasmunkás szövetséget Muntean szaktárs, a Szövetség titkára képviselte. A tanácskozások eredményeként kimondották a csoport csatlakozását a Vas-Fém és Vegyipari Szövetséghez. Az új vezetésbe a következő szaktársakat választották meg: Elnök Chiru Stan, alelnök Gheorghe Chesnoiu, titkár Anghelescu Nástase, pénztárnok Popa Vasile, ellenőrök Luca Iancu, Crăciun Dumitru és Cristu Daciu, vezetőségi tagok: Lămureanu Gh., Lămureanu Ion és Tismăniariu Iulian.

Különfélék

A világ papíros logyasztsága. Az egyes országok papíros fogyasztása természetesen nagyon különböző és bizonyos mértékben jelzik az illető állam kultúráját is, amint azt annakidején a híres Leibig vegyész a szappan fogyasztásáról állapította. Egy mostanság nyilvánosságra került statisztika szerint az Északamerikai Egyesült Államok 55, Kanada 32, Dánia 27, Svédország 27, Németország 24, Svájc 23, Ausztria 15, Spanyolország 11, Csehszlovákia 11, Japán 10, Magyarország 7, Lengyelország 4, Oroszország 4 és Románia 3 kg. papírost fogyasztott 1933-ban fejenként.

Hitler országában. A politikai ténykedés redszere az egész Harmadik Birodalmat behálózza és egyre szélesebbre építik a kémszervezetet. Legutóbb a vendéglők és kávéházak nemzeti szocialista egyesülése küldött szét körleveleket a tagjaihoz, amelyben felhívja őket a vendégek beszélgetéseinek megfigyelésére. Egy másik köriratban az egyes bérházak kapuőreit utasították, hogy kéthetenként küldjenek jelentést a lakóikról a belügyminiszter számára.

Plakát Berlinben. „Itt csak a német üdvözlés jogos: 'Heil Hitler!'” — mondják a hirdetések. A plakátokra mostanában a következő szöveget írják rá a dühös berliniek: „Azután jön krach. És akkor megint köszönhetjük a Jó napot!”

Van nekik 300 millió lei évi jövedelme van. Polgári lapok közlései szerint a romániai nehézipar lovagjai között bajok vannak. Arról van szó, hogy Auschnitt Max ismert nevű nagyiparost lemondásuk a Resicánál viselt vezetői állásáról. Auschnitt ellenfelei rámutatnak, hogy ennek a hatalmas nagy urnak évi jövedelme mintegy 300 millió lejre tehető. (Valószínű irigylük azok, akiknek csak 290 millió a jövedelmük). Minket a kapitalisták közötti harc nem érdekkel, egyik kutya mási eb. De egy kicsit mi is soknak tartjuk a 300 millió lei évi jövedelmet, ami havi 25 millióra felel meg, azaz naponta szinte egy millió lei a jövedelme akkor, amikor az ő érdekeltségéhez tartozó üzemek munkásainak átlagos havi keresete alig tehető 1500 lejre, amit ha napokra

felosztunk, megállapíthatjuk, hogy 50 lejből kell megélnen egy-egy több gyermekes családapa naponta. Ez a mai kapitalisztikus rendszer, amely rendszer az ilyen igazságtalanságokért hordja magában a pusztulás csíráit.

Ugyancsak a polgári lapok adják hírül, Auschnitt Max házasságát mely alkalommal a zsidó vallásról áttért a keresztény vallásra. Azt írják a lapok, hogy 12 millió lejt adományozott az új egyháznak. Szerintünk elég kevés, több belépési díjat is fizethetett volna, hiszen van miből, keresnek neki a prolik.

Repülőgépcsooda. M. Martin angol repülőgép-tervező 6 évi kísérletezés után olyan repülőgépet készített, amelynek legnagyobb sebessége óránként 640 kilométer. A teljesen fémből készült egyfődeles gép összes alkatrészeit ki lehet cserélni. A benzintartályt a szárnyakba építették. A gép majdnem teljesen tűzbiztos és szétszerelt állapotban egy gépkocsin el lehet szállítani. A motor tökéletesítése egymaga, 40.000 fontba került. A nyilvános próbarepüléseket február havában tartották.

Mennyibe kerül a Népszövetség? A Népszövetség főtitkársága most tette közre a Népszövetség ez évi költségvetésére vonatkozó jelentését. A jelentés szerint a Népszövetség bevételei tagsági járulékok címén 3.203.101 aranyfrankkal szerepelnek a költségvetésben. A titkárság költségei 835.331 aranyfrankot képviselnek, ezenkívül a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal számára 893.348, a hágai állandó nemzetközi bíróság számára pedig 264.594 aranyfrankot bocsátanak rendelkezésére.

Ismét ratifikáltak három nemzetközi munkaügyi egyezményt. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal három nemzetközi munkaügyi egyezmény megerősítéséről számol be. Anglia a hajórakodó munkásokat érhető balesetek elleni biztosítás, Svédország a tengerészeket a hajó elsüllyedése folytán ért károk megtérítése és Svájc a vasárnapi munkaszünet ügyében létrejött egyezményeket erősítette meg. A megerősített nemzetközi munkaügyi egyezmények száma jelleuleg 639.

Döntés az aninai munkásokon- líltus ügyében

Lapzártakor értesülünk az aninai munkásokonlíltus ügyében hozott döntőbírósi határozatról, melyet a Semmitőszék második szekciójának elnöke, mint döntőbírósi elnök hozott meg.

A bérekre vonatkozó döntés a következő: Az aninai bányászok műszakonként (8 óra) 4 lej bérjavitásban részesülnek és egy műszak középáranyu bére 130 lej. A Secul-i bányászok műszakonként 2 lej bérjavitást kapnak és egy műszak középáranyu bére 102 lej. Az aninai bányászokhoz tartozó szakmunkások műszakonként 5 lej bérjavitást kapnak és egy műszak középáranyu bére 68 lej. Az Ocna de Fier bányához tartozó felszíni munkások hasonlóképpen 3 lej bérjavitásban részesülnek és egy műszak középbére 68 lej. A kokszt, brichet és amoniák gyár szakmunkásai (Anina) műszakonként 5 lej bérjavitást kaptak és műszakonként 120 lej középért állapították meg.

A kokszt, brichet és amoniák gyár egyéb kate-
riához tartozó munkások műszakonként 6 lej bérjavitásban részesültek és egy műszak középbére 98 lej.

A többi összes fel nem sorolt kategóriák munkásainak bérei ugyanazok, mint a régi 1934 évi szerződésben foglalt bérek.

TÜZI FA

A döntőbírósi határozat szerint, a vállalat évente köteles a családok munkásoknak 7 méter, a nőtlenek részére 3 méter tüzfát díjmentesen adni.

BETEGSÉG ESETÉN

Betegség esetén a vállalat köteles a szolgálatból hiányzott első 7 napra járó fizetését folyósítani azon időtől kezdődően, amióta a munkásnak munkába kellett volna állania, nem pedig a megbetegedés napjától számítva. Vagyis betegség esetén, feltéve, hogy a betegség időtartama 7 vagy több napig terjed, és olyan időközben esik, amikor a munkásnak műszakot kell teljesítenie, az első 7 napra járó teljes fizetést élvezi.

Az aninai munkásoknak havi 18 műszak, az Ocna de Fier munkásainak havi 12 műszak, míg a Doman-
és Secul-i munkásoknak havi 24 műszak biztosított.

NEM KIELÉGÍTŐ A DÖNTÉS

Ez a döntőbírósi határozat nem elégíti ki a munkások várakozását.

A munkabérjavitás, amely minden kollektív szerződés legfőbb pontját képezi, olyan minimális, hogy nem lehet szó a föld gyomrában dolgozó munkások anyagi jobbtlétéről.